Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

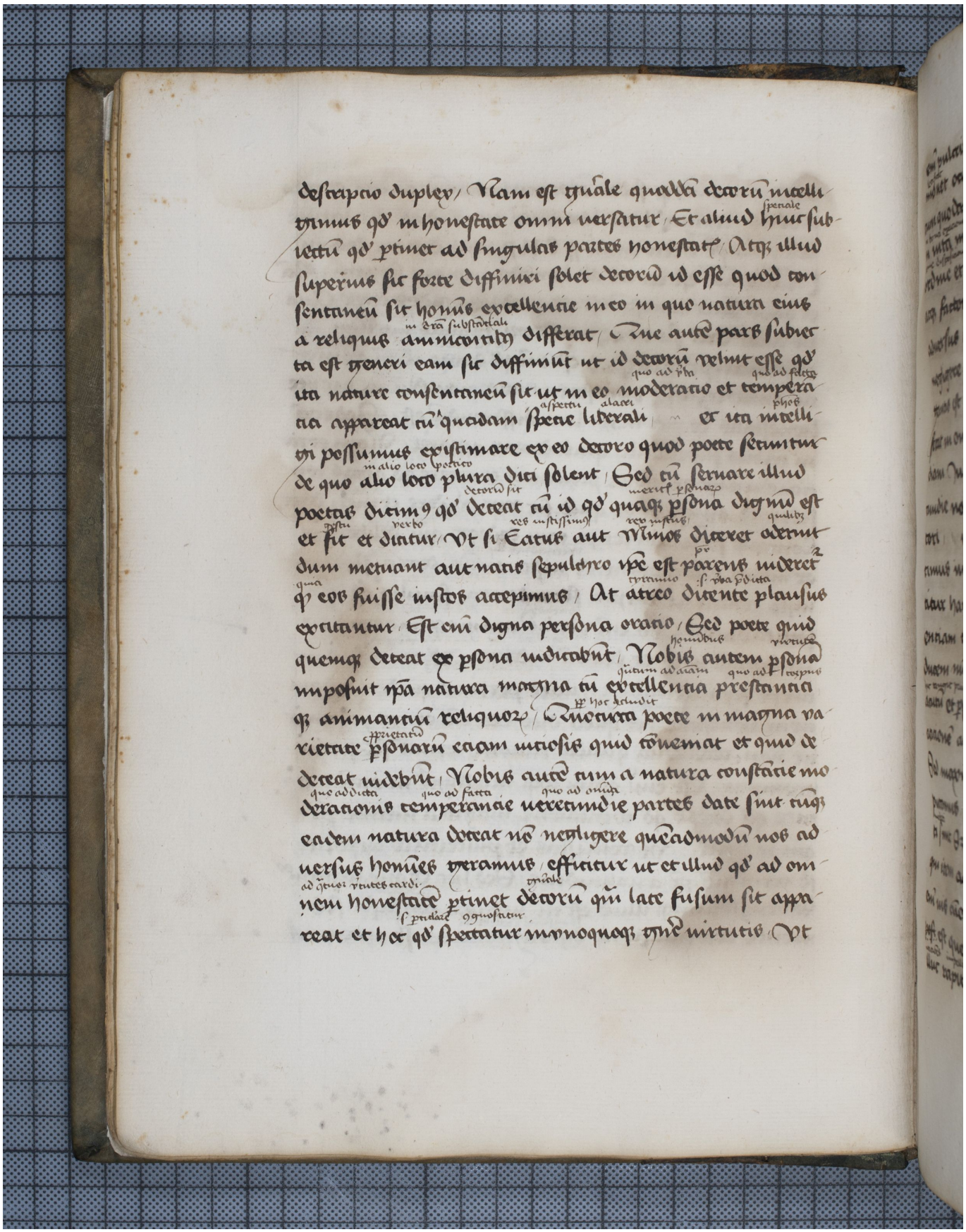

destrapcio duplex. Nam est tpuale quoddam decoru mcelli
tpnnus qd' m honestate omni uersatur. Et aliud hnur sub
iectu qd' ptinet ad singulas partes honestat. Atq; illud
superius sic forte diffiniri solet decoru id esse quod con
sentaneu sit hominis excellencie in eo in quo natura eius
a reliquis animantibus differat. Que autem pars subiec
ta est generi eam sic diffiniut ut id decoru velint esse qd'
ita nature consentaneu sit ut in eo moderatio et tempera
tia appareat cu' quadam specie liberali. Et ita intelli
gi possumus existimare ex eo decoro quod poete seruantur
de quo alio loco plura diti solent. Sed cu seruare illud
poetas dicim9 qd' deceat cu id qd' quaq; psona dignu est
et fit et dicitur. Vt si Catus aut Minos diceret detrun
dum metuant aut natis sepulchro ipe est parens uideret
q' eos fuisse iustos acceptimus. At atreo dicente plausus
exciitantur. Est eni digna persona oratio. Sed poete quid
quemq; deceat ex psona indicabunt. Nobis autem psona
imposuit ipa natura magna cu excellencia prestantia
q; animantiu reliquoru. Quocirca poete in magna va
rietate psonaru eaam uiriosis quid conueniat et quid de
deceat uidebunt. Nobis autem cum a natura constancie mo
derationis temperantiae uerecundie partes date sint cuq;
eadem natura deceat ne negligere quemadmodu nos ad
uersus homines geramus. efficitur ut et illud qd' ad om
nem honestate ptinet decoru qu late fusum sit appa
reat et hoc qd' spectatur in omnoq; tpne uirtutis. Vt